

Una de les característiques de la Regió d'Agulles són les seves Arestes Brucs, vies obertes mirant al poble del Bruc, amb un atreviment i compromís que són patrimoni d'una època i d'una manera d'entendre l'escalada. Normalment són escalades curtes, que ens permeten combinar més d'una ascensió per jornada. La Saca Gran posseïx una de les Arestes Brucs més representatives i més vistoses de la Regió, de dificultat molt assequible amb bona roca (gens polida tot i els anys que té) i amb un cert grau d'exposició fet que li dona un plus de qualitat.

• Via: Aresta Brucs

• Zona: Montserrat – Agulles

• Dificultat: V-

Grau d'exposició: Mitjà/Baix

Compromís: BaixLlargària: 90 metresEquipament: Via equipada

• Material: 6 cintes i opcionalment camalot no 2 per la primera tirada

· Orientació: Sud

Aproximació:

Després de deixar el cotxe a Can Massana hem de prendre la pista que ens porta fins al Coll de Guirló. Un cop arribem al Coll caminem uns quan metres més en direcció a la muntanya i prenem un corriol a mà dreta. Aquest corriol porta fins al Pas de la Portella. Un cop passem la Portella prenem el corriol a mà esquerra. Seguim les marques vermelles fins que trobem unes cordes fixes. Un cop superades seguim pujant fins arribar al peu de la via (diedre amb un arbre).

L1(IV)

La via s'inicia a la placa a l'esquerra d'un diedre amb un arbre a uns metres del terra. Fem uns primers passos per la placa per anar a atènyer la fissura. Un cop a la fissura hem de seguir-la fins que s'acaba (podrem col·locar un Camalot del 2) tot i que anirem trobant diferents punts d'assegurança. Un cop s'acaba la fissura sortim cap en diagonal cap a la dreta fins arribar a la primera reunió. En aquest primer llarg trobarem 2 parabolts i 1 pitó. 30 metres.

L2(IV+)

Sortim recte amunt per anar a caçar un parabolt, aquests primers metres són els més fins de la tirada. Després seguim recte fins un forat evident on hi ha un clau (va bé posarhi una cinta llarga). Un cop arribat a aquest punt la via es va desviant cap a la dreta, sempre buscant el terreny més lògic, per després anar descaradament cap a l'esquerra, on es troba la segona reunió que és força còmoda. 1 parabolt i 3 pitons.

L3(V-)

Sortim de la R cap a la dreta en direcció una llastra que veiem des de la reunió. Abans però, podrem xapar un parabolt. La superació de la llastra és força estètica i ens podrem assegurar amb un nou parabolt un cop haguem fet el pas. Ara resten un metres fàcils fins la darrera reunió.

Descens:

Un ràpel curt per la cara oest fins una canal. Per la canal haurem d'anar una mica amb compte doncs es troba força descomposta.

El que més m'ha agradat:

- Gran clàssica, cita obligada per tots aquells que estimin Montserrat.
- Molt bona roca tot i els anys que té.